

Összeomlás

2019 március 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Elképeszt?, ez ma Franciaország!

A széls?baloldali anarchista rabol és gyújtogat, a rend?r kínoz és fosztogat, a néppárti polgármester meg nem tehet semmir?l, hiszen szexmániás.

Igen. Egy francia hétvége. Rablás, gyújtogatás, er?szak, egy alkalmatlan belügyminiszter, egy beteges polgármester. Nehéz is hol elkezdni.

Menjünk vissza id?ben. 2012 májusa, az elképeszt? fölényben lev?, balliberális médiumok támogatását bíró, ám nyilvánvalóan alkalmatlan baloldali jelölt, Francois Hollande megnyeri az elnökválasztást. Épphogy, de nyer. Akit megver, az az egyik legjobb francia elnök. Nicolas Sarkozy egy következetesen konzervatív politikus, aki öt elnöki évéb?l négyben a válsággal kénytelen küzdeni, és nem is sikertelenül. Egy er?s és okos ember, akit?l félnek a b?nök?k, félnek az illegális migránsok – és akit gy?löl a balliberális média. Nicolas Sarkozy, a huszonegyedik század első két évtizedének egyik legjobb politikusa megbukik. Jön helyette egy gyenge ember – és Franciaországot a 2015-ös migránsválság egy gyenge elnökkel éri.

A végeredményt ismerjük: egyik gazdasági minisztere ravaszabb, mint ?, mármint az elnök, hátba támadja, elhitei magáról, hogy ? egy baloldali Trump, aki rendszeren kívüli és végül elnök lesz. Ehhez persze kell az, hogy a francia Néppárt (*Republikánusok a legújabb neve, a rövidítése LR*) kétszeresen is tönkretegye magát. El?ször olyan el?választási szisztémát épít ki, amit a baloldali provokátorok könnyedén – primitív kifejezést fogok használni – meghekkkelnek. Nem a párt legnépszerűbb és legalkalmasabb politikusa, Nicolas Sarkozy nyer, hanem a baloldal számára veszélytelennek t?n? Fillon. Mire Fillon meger?södik, korábbi ügyeivel ellenfelei tönkretekeszik. Lehet, hogy a szocialista elnök presszionálta az ügyészséget, hogy nyomozzanak Fillon ellen a felesége feltételezhetően fiktív állásai miatt. (Az mindenestre furcsa, hogy amint véget ért az elnökválasztás, Fillon ügyeivel nem foglalkozott többet az ügyészség. Valahogy már nem volt nekik annyira érdekes.) Lehet, hogy a francia Néppárt mételye, a húsz éve a baloldal felé hízelg? Alain Juppé volt a háttérben. (Gúnyneve: Ali Juppé. Volt, hogy tüntet?k ilyen transzparencs fogadták.) Mindenesetre az nyilvánvaló: ha a francia Néppárt egységes lett volna, ha nem tett volna gesztusokat a baloldal felé, ha nem az lett volna az állandó jajgatás, hogy ő, csak Marine Le Pent?l távolodjunk, akkor nem biztos, hogy Macron nyer.

Azaz, ha a francia Néppárt a 2017-es választási kampányban nem olyan, mint most az Európai Néppárt. Megfelelni vágyás a balliberális oldalnak, aztán a saját világ meg kit érdekeli? Ennek csak kudarc lehet a vége. És összeomlás. És ha a francia Néppártot nem az érdekli, hogy mit ír a Le Monde. Ez is elég hasonlóan t?nik ahhoz, ami most van. A francia Néppárt 2016-2017-es agóniája mintegy el?revetítette az Európai Néppárt mostani viselkedését.

A francia Néppárt persze összeszedte magát, jó egy éve már igazi elnöke van. Laurent Wauquiez. Nem akar migránsvótát, nem akar migránsokat, nem akar Európai Egyesült Államokat. Viszont er?s nemzetállamokat és er?s határvédelmet igen. De hát ellenzékben küzdenek, Macron akármilyen népszerűtlen, a francia alkotmány védi, megbuktathatatlan. És mert megbuktathatatlan, addig még sok ilyen hétvége lesz, mint a legutóbbi.

A hírek ismertek.

A sárgamellényesek tizenharmadik lázadásán – tizenharmadik (!), belegondolt már ebbe valaki, hogy tizenharmadik hete tudnak cirkuszolni, holott Macron már mindent megígért nekik? – a pusztítás gyomorforgató volt. Szétverték, kirabolták, végül felgyújtották a leghíresebb párizsi éttermet (Le Fouquet's). Az étterem el?tt a hollywoodi sétányt idéz? névtáblák a járdán, az eddigi César-gy?ztes rendez?k és színészek nevei láthatók ott. Romy Schneider és Alain Delon, a magyar származású Isabelle Huppert vagy éppen Belmondo meg Depardieu. Itt ünnepelte 2007 májusában elnökválasztási gy?zelmét Nicolas Sarkozy – ezt a baloldal azóta sem tudta megbocsátani neki. Nyilván egy sikeres ügyvédnek, többszörös miniszternek és gy?ztes elnökjelöltnek egy marokkói gyorsétterembe kellett volna mennie elnökké választásának estéjén. (Macron szerencsésebb volt – ? egy hasonlóan drága étteremben ünnepelt, ráadásul meg sem várta gy?zelmét, már rögtön az első forduló után megtette ezt, de a balliberális médiumokat ez valahogy mégsem zavarta. Valahogy, csodák csodája, Macron megúsza.) 2007 óta a Le Fouquet's a baloldal gy?lölt helye. Most már sok gondjuk nem lesz vele, mert a sárgamellényesek közé keveredett széls?balos anarchisták elpusztították. Nehezen hiszem, hogy egyhamar újra lehet nyitni.

Persze, az egész Champs-Élysées-t feldúlták a széls?baloldali b?nök?k, kirabolták a Hugo Boss meg a Nespresso üzletét, felgyújtották az újságosstandokat – mondván, minden újság hazudik –, végül a Paris Saint-Germain

focicsapat mintaboltját. Itt történt az egyik legvisszataszítóbb botrány: felvétel készült arról, hogy a kirabolt boltból jön ki egy rohamrend?r (CRS), kezében két PSG-mező – darabja 150 euró, ha nem leértékelt –, gondosan összehajtogatja és beteszi a hátizsákjába. Egy videóriporter ezt felveszi, erre egy másik rohamrend?r gumibottat egy óriásit húz a fejére. Kiderül, azonosítószám sincs rajta.

Aztán a magyarázkodás: nem is fosztogatott a rend?r, hanem b?njelként eltette. Igazán hihet?.

Végül odadobták a párizsi f?kapitányt, kirúgták. Tény, nem végezte túlságosan jól a munkáját: az er?szakot nem tudta megállítani, ártatlan embereket viszont összeverték, egy rend?re meg fosztogat. Az els? rend?r (így hívják Franciaországban a belügyminisztert) viszont marad. Pedig Christophe Castaner nehezen nevezhet? mintarend?nek. Az egykori szocialista politikus – Macron barátja – szenvedélyes pókerjátékos, amellest az éjszaka császára. Néhány napja derült ki, hogy egy fiatal lánnyal nem túlságosan józanul tombolt egy párizsi éjszakai bárban. Hogy ki ez a lány – a szeret?je, esetleg egy prostituált – nem tudni, ami biztos, nem a felesége. Castaner rendkívül hihet?en védekezett: nem csinált semmi rosszat, hiszen az asszony, két gyermekének az anyja, tudott arról, hogy szórakozni megy az éjszakába. Hacsak így nem!

Persze, magyarázni a nem különösebben példamutató életvitelt jól tudják a macroni világ szerepl?i. Itt van mindjárt Le Havre polgármestere, Macron miniszterelnökének a jóbarátja. Meztelen, pornográf fotókat készített magáról és még el is küldte egy házaspárnak, bár az is lehet, hogy több házaspárnak is. A regionális újság diszkrét megfogalmazása szerint „meglehet?sen szuggesztív” pózban szerepel az elküldött fotókon. Itt már mindenkinek megmozdulhat a fantáziája, hogy az ötvenéves úr mit csinálhat a képeken, legalábbis akit érdekel. Illetve annyit még tudunk, hogy trágárságokat is írt a fényképek alá, a Paris Normandie értelmezése szerint – milyen ironikus, hogy ezt írjuk, értelmezés: értelmezni egy beteges, az egész életét végighazudó, áljobboldali politikus ocsmányságait – egyértelm? szadista-mazochista utalásokat tett.

Ja, persze: a polgármester hivatalosan, papíron jobboldali, olyan junckeresen néppárti. Ameddig Nicolas Sarkozy volt az elnök, meghúzta magát, aztán a francia Néppárt er?tlenedése után felfedezte magában a baloldali értékeket, Macronnak akart megfelelni. Amikor 2017 decemberében jött Laurent Wauquiez, a valódi konzervatív politikus, aki Sarkozy útjának a folytatója, hirtelen aggódni kezdett, hogy rossz irányba fordul az LR, azaz a francia Néppárt. Csúnya, bevándorlásellenes mondatokat mondott Wauquiez és még arról is beszélni merészelt, hogy munkanélküli segély helyett dolgoztatni kellene az embereket. A Le Havre-i polgármester (Luc Lemonnier, bár érdektelen a neve, egy év múlva ki fog rá emlékezni, akkor lesznek az önkormányzati választások) persze faképnél hagyta a váratlanul ismét konzervatívvá váló konzervatív pártot. Igen, ahogy az Európai Néppártban, a franciában is vannak olyan politikusok, akik egy konzervatív, kereszténydemokrata eszmék nélküli konzervatív pártot szeretnének. Ez a polgármester is ilyen volt, de legalább megszabadította saját magától a pártját. A polgármesteri címér?l végül csütörtök este lemondott.

A francia Néppárt szerencsére kezd megszabadulni ezekt?l az emberekt?l, és reménykedhet abban, hogy a következ? elnökválasztásra végképp összeszedi magát. Néhány baloldal felé törleszked? politikusuk még ott ül közöttük, egyik-másik elég agresszív is, de nyilván nem sokáig. Van még három évük. Az Európai Néppárt viszont mintha távol lenne attól, hogy összeszedje magát. Mintha nem hagyná magát meggyógyítani.

És ha így lesz, akkor ebb?l el?bb-utóbb csak egyvalami következhet: igen, az összeomlás. Mi más.

Gábor László | Az Origo f?szerkeszt?je

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
